

[Lange.]

fremsat fra konservativ Side, og det er naturligvis rigtigt, men man kunde ogsaa sige det paa en anden Maade; man kunde sige, at Forslaget imødekommer Tidens Krav. For det er i Virkeligheden det, der er Tilfældet, at de Ønsker, de Konservative paa tidligere Tidspunkter har fremsat, nu har vist sig at være Tidens Krav.

Naar jeg siger, at Forslaget har valutamæssige Formaal, er det ud fra det Synspunkt, at man gennem Toldforanstaltninger bedst og sikrest gennemfører den Begrænsning i Forbruget, som er nødvendig for at holde vor Handels- og Betalingsbalance i Orden. Andre importbegrænsende Foranstaltninger vil jo i det store og hele kun føre til, at man flytter Forbruget fra een Vare over til en anden, og kan derfor ikke opfylde valutamæssige Formaal. Dertil kommer, at Toldforanstaltninger i ganske anden Grad stiller alle Importører ens; der bliver ikke Rum for en saadan Vilkaarlighed som ved den Importbegrænsning, der finder Sted gennem den bestaaende Valutacentral.

Jeg mener ogsaa, at det fiskale Formaal er fuldt berettiget. Netop i den nuværende Situation, hvor der kræves nye Statsindtægter til Erstatning for Indtægter, der svigter, og hvor det jo ikke mindst er de indirekte Skatter, der svigter, er det naturligt, at man søger denne Erstatning gennem indirekte Beskatning, da de direkte Skatter allerede i Forvejen tynger Erhvervslivet alt for haardt til Skade ikke alene for Indehaverne af Landets Erhvervsvirksomheder, men ogsaa for den Del af Befolkningen, som arbejder i disse Virksomheder.

Men ogsaa det beskyttelsesmæssige Hensyn er et rimeligt Hensyn at tage, og vi har altid, ogsaa i den nuværende Situation, ønsket, at der skulde træffes Foranstaltninger, der skabte bedre Muligheder for Landbruget. Forslaget indeholder jo en Del Bestemmelser — ganske vist ikke særlig vidtgaaende, vi kunde have ønsket, at man var gaaet videre, men det indeholder dog Bestemmelser, som i nogen Grad vil medvirke til en Forbedring af Landbrugets Rentabilitet, og det indeholder ogsaa Bestemmelser, som gælder Industrien, og som vil modvirke den uhyre Arbejdsløshed, hvis Forøgelse i høj Grad truer. Men baade Landbruget og Industrien trænger afgjort til

yderligere Støtte, og vi mener derfor, at man burde være gaaet noget videre. Der er sikkert Omraader, hvor det vilde have været af stor Betydning, om man havde gennemført lignende Foranstaltninger som dem, der her er foreslaaet.

I vort Parti ser vi med Tilfredshed, at man paa enkelte Omraader gaar fra Værditold til Vægttold. Den højtærede Finansminister sagde, at der var en Tid, da man ansaa det for det eneste saliggørende at kræve Værditold. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at vi aldrig har anset det for det eneste saliggørende; tværtimod har vi altid advaret imod at gaa fra Vægttold til Værditold. Derfor maa jeg til en vis Grad beklage, at man paa andre Omraader i Forslaget indfører ny Værditold og ikke har kunnet holde sig til Vægttolden. Man maa jo være klar over, at alle, der skal arbejde med Toldloven, Administration og Erhvervsliv, saa absolut foretrækker Vægttold for Værditold.

§ 3 giver Ministeren Ret til at ophæve eller nedsætte de foreslaaede Toldforhøjelser, hvis de skulde give Anledning til Prisforhøjelser, der ikke er begrundede i forøgede Produktionsomkostninger. Men paa visse Omraader er det vel dog Formaalet med det foreliggende Forslag, at det skulde føre til Prisforhøjelse; jeg mener, at de Foranstaltninger, der træffes med Hensyn til Landbrugsvarer og Havebrugsprodukter, vel maa have til Formaal, at man skulde kunne hæve Priserne paa disse Varer, og der vil ogsaa være Omraader indenfor andre Virksomheder, som i Øjeblikket er tabgivende, hvor det maatte være ønskeligt, om Forslaget vilde føre til Prisforhøjelse. Dette betyder naturligvis ikke, at vi ønsker, at de foreslaaede Toldforhøjelser skulde kunne bruges til en Udbytning af Forbrugerne, hvad der for øvrigt neppe heller er nogen særlig Grund til at befrygte; det er de vist ikke egnede til. Industrien har jo ogsaa ved adskillige Lejligheder udtalt, at saadanne Prisforhøjelser ikke vil fremkomme. Derfor kan vi fra vor Side gaa med til den foreslaaede Bestemmelse, men under den Forudsætning, at Bestemmelsen, hvis den overhovedet kommer til Anvendelse, da af den højtærede Finansminister vil blive benyttet hensynsfuldt overfor Erhvervslivet. Det samme gælder den i det andet